

és aquest patrimoni, però la fredor dels representants de l'església i la poca voluntat dels governants i veïns, fa que es vagi deteriorant de tal manera l'edificació que si no s'hi dedica esforç per part de tots es perdrà. A través de la timba es podria tornar a accedir-hi i tornariem a poder anar-hi. (En aquest moment han tancat el camí d'accés, amb una cadena).

—Com veieu ara les coses?

—Jo, ja ho he dit, he sigut sempre home d'església i estic més d'acord amb el Sant Pare que amb molts capellans. El Sant Pare encara canonitza sants, mentre que molts capellans sembla que tinguin interès en arraconar-los a les golfes. Els actes litúrgics ara són més viscuts que abans.

Socialment els avis estem millor que abans, cobrem les pensions i amb els petits estalvis vivim amb dignitat. Molts avis han passat d'ésser una càrrega pels fills a una ajuda per anar tirant. No obstant, a nivell general hi ha una disbauxa i un descontrol amb el que no puc pas estar-hi d'acord.

— — —

Deixo aquí l'entrevista. Com cada any, penso que seria bo que busquéssim el temps per escoltar i parlar amb la gent gran que ens envolta. D'una manera viva i directa viuríem la nostra història més recent. No perdem les arrels, ja que perderíem la identitat.

Fins l'any que ve.

Jaume Valls i Bassa

